

तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः । पथोऽनक्तु मधा घृतेन ॥१२॥
 देवोऽग्निः मधा मधुना मधुरेण घृतेन पथो यज्ञमार्गाननक्तु । मधेति नुमभा-
 वः अनित्यमागमशासनमित्युक्तेः । पथोऽनक्तु इत्यत्र प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरः इति
 [पा० ६. १. ११५.] संध्यभावः । यज्ञे बद्ध घृतमस्तु येन मार्गा घृताभ्यक्ताः स्युरिति-
 भावः । कीदृशो देवः तनूनपात् तनूनामपां नपात् पौत्रः अद्भ्यो वृक्षा जायन्ते
 तेभ्योऽग्निरिति अपां पौत्रः । असुरः असवोऽस्य सन्ति प्राणवान् रो मत्वर्थः ।
 विश्ववेदाः सर्वधनः । देवेषु अपि देवः दीप्तिमान् श्रेष्ठः ॥१२॥

मधा यज्ञं नक्षसे प्रीणानो नराशंसोऽग्रे ।

सुकृदेवः सविता विश्ववारः ॥१३॥

हे अग्रे त्वं मधा स्वादुना घृतेन यज्ञं नक्षसे व्याघ्रोपि नक्षतिर्व्याप्तिकर्मा । की-
 दृशस्त्वम् प्रीणानः प्रीणीते प्रीणानः देवान् तर्पयन् । नराशंसः नरैर्ऋषिभिराशं-
 स्यते स्तूयते नराशंसः । सुकृत् शोभनकारी । देवः दीप्तिमान् । सविता विश्व-
 स्योत्पादकः । विश्वेन त्रियते सेव्यते विश्ववारः विश्वं वृणोति अङ्गीकरोतीति वा
 कर्मण्यण् सर्वस्य वरणीयः सर्वाङ्गीकर्ता वा ॥१३॥

अह्नायमेति शवसा घृतेनेडानो वह्निर्ममसा ।

अग्निः सुचोऽअधरेषु प्रयत्सु ॥१४॥

अयमधर्युः अधरेषु प्रयत्सु वर्तमानेषु सत्सु अग्निमह एति अभ्येति अहभिरातु-
 मिति शाकपूणिः [निरु० ५. २८.] । कीदृशः शवसा ज्ञानबलेन ईडानः इड स्तुतौ
 शानच् तथा वह्निः वहति यज्ञभारमिति वह्निः यज्ञनिर्वाहकः । किं कृत्वा घृतेन
 नमसा अग्नेन हविर्लक्षणेनोपलक्षिताः सुचो जुह्वाद्या गृहीत्विति शेषः ॥१४॥

स यज्ञदस्य महिमानमग्नेः स ईं मन्द्रा सुप्रयसः ।

वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च ॥१५॥

सोऽधर्युरस्याग्नेः महिमानं यज्ञत् यज्ञतु सिव्वडुलं लेटि [पा० ३. १. ३४.] लेटो
 ऽडाटौ इतश्च लोपः परस्मैपदेष्विति [पा० ३. ४. १४. १७.] सूत्रैर्यज्ञदिति रूपम् । सः